

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΘ ΜΠΑΡΜΕΡ

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΔΟΓΗ

Ο κόμης Λούκα ήταν ο ισχυρότερος άρχοντας της 'Ιταλίας. Μά ήταν ακόμα και ο πιο άγριος, ο πιο μισητός κι' ο πιο άσχημος. Τον είχαν θγάλει το «Κοράκι» Κι' όσο μαύρα είνε τὰ φτερά του κορακίου, άλλο τόσο μαύρη ήταν και η ψυχή του.

Σ' όλη του τη ζωή δεν έκανε άλλο παρά να πολεμά, να σκοτώνει, να καίει για να μεγαλώσει τη δύναμή του. Είχε κατακτήσει την Φλωρεντία, την Πάδουα, την Φαγέντσα. Και σε λίγο και το Μιλάνο θα γινόταν δικό του.

Στο Μιλάνο βασίλευε η νεαρή χήρα του δουκός, που ο κόμης Λούκα είχε θβάλει τους ανθρώπους του και τον σκότωσαν. Τώρα το «Κοράκι» λογάριζε να παντρευτεί τη δούκισσα για να γίνει κύριος του Μιλάνου.

Γι' αυτόν τον λόγο μάλιστα είχε καλέσει κοντά του τον Λορέντζο της Φερράρας, τον θεότρελλο και εύθυμο αυτόν νέο που τον λάτρευε ολόκληρη η 'Ιταλία. Κι' ο Λορέντζο στεκόταν τώρα μπροστά του, κεφάλι και ξέγνοιαστος.

«Ο κόμης Λούκα έρριξε ένα περιφρονητικό βλέμμα στο μεγαλοπρεπές φόρεμα και τα χίλια στολίδια του Λορέντζο, που αποτελούσαν μια τόσο χτυπητή αντίθεση με το αυστηρό δικό του κατάμαυρο φόρεμα.

— Έμαθα, είπεν άπότομα, ότι πρόκειται να παντρευτείς τη δούκισσα του Μιλάνου. Αυτό όμως αντίθεται στα σχέδιά μου.

«Ο Λορέντζο γέλασε:

— Ξέρετε, ύψηλότατε, είπεν, φαίνεται πως υπάρχουν και άλλοι που συμερίζονται την αντίληψί σας.

— Δεν με νοιάζει για τους άλλους, φώναξε το «Κοράκι». Άπλως, θα παντρευθώ εγώ την δούκισσα του Μιλάνου.

— Μπα; έκανε ο Λορέντζο χωρίς να χάσει την ψυχραιμία του. Και η δούκισσα τί λέει; Σας θέλει κι' αυτή για άντρα της;

— Η δούκισσα άπέρριψε την πρότασί μου, γιατί προτίμησε έσένα. Άσφαλώς θα της έκαναν έντύπωση ή ρομαντικές άρλουμπες που συνηθίζεις να άπαγγέλλεις, γιατί διαφορετικά θα καταλάβαινε πως αν με παντρευόταν, δεν θα είχε παρά μόνο να κερδίσει, αφού δεν θα της ζητούσα ούτε άγάπη, ούτε άφοσίωση. Ένω τώρα που μου άρνήθηκε και με τα χάλια, στα όποια θρίσκεται το δουκάτο της, άποκτά στο πρόσωπό μου έναν επικίνδυνο έχθρό. Θέλω λοιπόν να πάψης να βλέπεις τη δούκισσα.

«Ο Λορέντζο έμεινε συλλογισμένος και ύστερα είπεν:

— Αυτό που μου ζητάτε, είναι πολύ δύσκολο, ύψηλότατε. Άγαπώ την δούκισσα. Και λυπούμαι πού...

«Ο κόμης Λούκα τον διέκοψε άπότομα:

— Τότε, πρέπει να πεθάνης!

Κι' αφού σιώπησε αρκετά για να κάνει έντύπωση και η μικρή εκείνη φρασούλα, το «Κοράκι» έξακολούθησε:

— Θα προτιμούσα όμως να κανονισθώ το ζήτημα, χωρίς να πεθάνης...

— Με συγκινεί τ' ο ένδιαφέρον σας! έκανε ο Λορέντζο ύποκλινόμενος.

— Για λόγους που δεν μπορώ να τους καταλάβω, έσύ ο πιο θεοπάλαθος και ο πιο ανάξιος ήλίθιος στην 'Ιταλία, είσαι κι' ο πιο δημοφιλής. Άν σε σκοτώσω, ο κόσμος θα γκρινιάσει. Μά μια που άρνείσαι, δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά. Κύτταξε άπ' αυτό το παράθυρο...

«Ο Λορέντζο έρριξε μια ματιά στην αύλη και είδε εκεί μερικούς άπό τους έμμισθους φονιάδες του «Κορακίου».

— Τί λές; έκανε ο κόμης Λούκα. Έξακολουθείς ν' άρνήσαι;

— Πώς να άρνηθώ; άπάντησε ο Λορέντζο. Βέβαια, άγαπώ τη δούκισσα, μά άγαπώ ακόμα περισσότερο τη ζωή μου.

— Καλά! Σήμερα το θράδυ, στον χορό που δίνει ο Δόγης της Βενετίας, θα άδιαφορήσης άπολύτως για την δούκισσα του Μιλάνου και θα κάνης κόρτε μιας άλλης κυρίας. Είμαι βέβαιος πως η δούκισσα μόλις άντιληφθή την άπιστία σου, θα υεχθή την πρότασι που θα της κάνω στην κατάλληλη στιγμή. Κατάλαθες;

«Ο Λορέντζο κούνησε το κεφάλι του καταφατικά και ύστερα ρώτησε:

— Και σε ποιά κυρία πρέπει να κάνω άγριο κόρτε;

— Αυτό το άφήνω στο γούστο σου, άπάντησε ξηρά το «Κοράκι».

— Στην Ντόνα Κατερίνα;

— Γιατί όχι; Κύτταξε να σε άντιληφθούν όλοι. Και τώρα, πήγαινε στην κάμαρά σου.

— Στην κάμαρά μου;

— Φυσικά. Μήπως φαντάστηκες πως θα σ' άφήσω τώρα να φύγης, για να τρέξης να τα διηγηθής όλα στην δούκισσα; Σου έτοιμάσα μια κάμαρα. Θα μείνης εκεί ώσπου να φθάση ή ώρα να πάμε μαζί στον χορό. Και πρόσεχε καλά. Θα σε παρακολουθούν άνθρωποι μου στον χορό. Μή πρυσπαθήσης να συνηνοηθής με την δούκισσα. Έκτός αν είσαι τόσο έρωτευμένος που θέλεις να πεθάνης.

«Ανάμεσα στις κυρίες που είχαν προσκληθώ στον χορό που δινόταν επ' εύκαιρία των συμβολικών γάμων του Δόγη της Βενετίας με τη Θάλασσα, καμμία δεν ήταν ώμορφότερη άπό την

Λουκρητία, την δούκισσα του Μιλάνου. Η δούκισσα φαινόταν άνήσυχη, μά όταν άντίκρουσε τον Λορέντζο που έρχόταν προς το μέρος της, τα μάτια της άστραψαν άπό χαρά. Άμέσως όμως ή χαρά αυτή χάθηκε. Γιατί στο μπράτσο του άγαπημένου της ήταν η Ντόνα Κατερίνα. Και ο Λορέντζο πέρμασε χωρίς να της ρίξη ούτε ένα βλέμμα.

«Η Λουκρητία συνήλθε άμέσως και κύτταξε γύρω της. Πλάι της, μ' ένα ύπουλο χαμόγελο στα λεπτά χείλη του, στεκόταν το «Κοράκι».

— Άν ή χαριτωμένη δούκισσα μου έπιτρέπη... της είπεν τρυφερά πρυσφέροντας τον θραχιονά του.

«Ο κόμης Λούκα ήταν παραπολύ πονηρός και ύπομονητικός, ώστε να μη θελήση να έπωφεληθώ άμέσως της εύκαιρίας. Άφου την βοήθησε σε μια δύσκολη στιγμή, την άφησε σε άλλους θυμαστάς της. Δεν φοβόταν τώρα κανένα αντίζηλο.

«Ένωμεταξύ ο Λορέντζο έξακολούθησε το κόρτε του με την Ντόνα Κατερίνα. Για αρκετή ώρα μάλιστα έξαφανίσθηκαν και οι δύο τους άπό την αίθουσα του χορού. Έπίσης είχε εξαφανισθώ και το «Κοράκι» που έπρεπε να άσχοληθώ με διάφορες δουλειές. Έπρεπε να πύη να εξαγοράσει τους σωματοφύλακες της δούκισσης του Μιλάνου, για να την έχη άπολύτως στην διάθεσί του. Παίρνοντας το Μιλάνο για προίκα, θα γινόταν τόσο δυνατός που θα μπορούσε να τὰ θάλη και μ' αυτόν τον Πάπα ακόμα. Όσο για την δούκισσα, θα εύρισκε κανέναν τρόπο για να την στείλη στον άλλον κόσμο και να ήσυχάση άπ' αυτήν.

«Όταν πειά άονισε να ξημερώνη, και πλησίαζε να τελειώση ο χορός, ο κόμης Λούκα έπιασε τα κρινορρόδινα δάχτυλα της δούκισσης του Μιλάνου στην βαρεία χερούκλα του και τὰ έφερε στα χείλη του για να τὰ φιλήση. Γιατί πρόμισου μόλις λεπτού ή Λουκρητία είχε δεχτή να γίνη γυναίκα του.

Και τότε το «Κοράκι» είδε πλάι του τον Λορέντζο.

— Τί χαριτωμένο ζευγάρι! έκανε ο νέος με κέφι. Βλέπω πως ή ύψηλότης σας έκανε μια πρυσούλα και άντη... Σας συγγαίω για το γούστο σας.

Και γυρνώντας προς την Λουκρητία, είπεν:

— Και σάς, κυρία μου, για τήν... σωφροσύνη σας!

«Η δούκισσα δεν άπάντησε και κύτταξε μπροστά της σαν να μην έβλεπε τον Λορέντζο.

«Ο κόμης Λούκα χτύπησε τον νέο φιλικά στον ώμο και είπεν:

— Άς πιούμε για να πανηγυρίσουμε τους άρραβώνας μας! Γύρισε για να φωνάξη να φέρουν κρασί, μά είδε μπροστά του έναν ύπρηρέτη που κρατούσε δυο κύπελλα.

«Ο κόμης έρριξε μια φιλύποπη ματιά στον Λορέντζο, μά επενέβη ο ύπρηρέτης και του είπεν:

— Το κρασί το στέλνει ο Δόγης για να πιή ή ύψηλότης σας εις ύγειάν του. Η ύψηλότης σας έλειπεν, όταν όλοι οι καλεσμένοι ήπιαν προς τιμήν των γάμων του Δόγη με την Θάλασσα.

Και δίνοντας ένα άλλο κύπελλο στον Λορέντζο, πρόσθεσε:

— Αυτό είναι για σάς!

Οι δυο άνδρες ύψωσαν τὰ κύπελλα τους πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δόγη πού καθόταν στὸν θρόνο του, λέγοντας:

-- Εἰς υἰεὶαν τοῦ Δόγη καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης!

— Καὶ εἰς υἰεὶαν τῆς ἀρραβωνιαστικιάς μου! πρόσθεσε τὸ «Κοράκι» ἀδειάζοντας τὸ κύπελλό του. Εὐχίσου μου εὐτυχία, Λορέντζο!

— Τὰ σχέδια τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

Ἐκείνη τῆς ὑψηλότητός σας ἦσαν καλὰ καταστρωμένα. Μὰ σ' ἕνα σημεῖο πέσατε ἔξω!

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις του ἐξυκολουθεῖ νὰ ἐκδίδη, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἕνα ἐκλεκτὸν αἰσθηματικὸν ρωμάντζο μηνιαίως. Αἱ ἐκδόσεις μας αὐταὶ θὰ συνεχισθοῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς διακοπὴν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψὰς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἐξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον μας βιβλίον, τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Πῶλ Φεβάλ-πατρὸς «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ».

Μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,,
 “Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,,
 “Ἡ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,
 “ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,,
 “ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,
 “Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,,
 “ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,
 “ΑΠ’ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
 “ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,
 ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ
 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ
 Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Ἄσσοι δὲν ἐπρολάβατε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, μὲ δραχ. 8 καὶ χωρὶς δελτία.

Ἄπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἐξῆς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ
 ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλευθέρῳ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ’ εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ’ ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τὸν Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.

ΚΕΝΝΕΘ ΜΠΑΡΜΕΡ

ΞΕΝΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΟ ΡΑΒΔΙ ΤΩΝ ΠΡΟΞΕΝΙΩΝ

Στὰ χωριά τῆς Ἀνδαλουσίας, ὅταν ἕνας νέος ἀγαπήσῃ μιὰ κόρη καὶ θέλῃ νὰ τὴν κἀνῃ γυναῖκα του, ἀντὶ νὰ τῆς στέλνῃ προξενιά, τραβάει μόνος του στὸ σπίτι τῆς. Μόλις φτάσῃ ἐκεῖ, χτυπάει τὴν πόρτα μ’ ἕνα μικρὸ ραβδί πού βαστάει στὸ χέρι. Ἀμέσως ὅμως ἀφήνει τὸ ραβδί μπρὸς τὴν πόρτα καὶ ἀπομακρύνεται φωνάζοντας:

— Μέσα ἢ ἔξω τὸ μπαστοῦνι ;

Τότε ἂν ἡ κόρη δέχεται τὴν πρότασι τοῦ γάμου, παίρνει τὸ ραβδί μέσα στὸ σπίτι τῆς. Ἄν ὅμως δὲν δέχεται, τὸ πετάει περιφρονητικὰ στὸν δρόμο, ὁπότε ὁ νέος φεύγει περίλυπος.